

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
T.a.v. mevr. Drs. K.H. Ollongren
Postbus 20011
2500 EA DEN HAAG

ons kenmerk 358698
behandeld door Johan van der Wal
uw kenmerk
bijlagen

Steenwijk, 30 juni 2020

Onderwerp Een sprookje over de gemeentefinanciën

Geachte minister Ollongren,

Sprookjes zijn volksverhalen, soms al eeuwenoud. Ze staan vol met lessen en wijsheden en beginnen vaak met "Er was eens...". De spanning loopt vervolgens op, het onheil wordt groter en groter. En dan... komt het uiteindelijk toch allemaal goed.

Als gemeente wensen wij onze inwoners toe dat inderdaad alles goed komt.... Daar zetten wij ons vol voor in. Maar daar horen ook bijpassende financiële middelen bij. Moge onderstaand sprookje u inspireren en helpen om tot dat besef te komen.

Er was eens....

een hele mooie prinses. Ze luisterde naar de naam Steenroosje. Als de dorpingen haar zagen werden ze met al hun zintuigen overweldigd door haar schoonheid. Iedereen genoot van haar dartele, jonge verschijning. Prachtig was ze in haar elegante jurkje en sprankelende schoentjes. Schoon was ze niet alleen van buiten, maar zeker ook van binnen. Steenroosje werkte hard om de wereld zo mooi mogelijk te maken. Van alles pakte ze aan: ze zorgde ervoor dat mensen konden lezen, fietsen en geld kregen als het wat minder met ze ging. Ze zorgde voor schoon water, voor fijne plekken om te sporten, groene grasvelden en dat er geen rotzooi lag. Steeds meer mensen deden een beroep op Steenroosje, omdat ze alles zo vol betrokkenheid en passie deed.

Ook de koning zag dat. Ze deed veel werk ook echt beter dan zijn eigen lakeien! Vooral in het helpen van mensen die echt hulp nodig hadden was Steenroosje een kei. Dat kwam omdat ze de mensen kende, dichtbij hen stond. Veel dichterbij dan de lakeien die vanuit het paleis de taken van de koning uitvoerden. En zo zorgde de koning ervoor dat Steenroosje alle zieke mensen ging helpen, de ouderen en ook de jonge mensen die hulp nodig hadden. De lakeien zelf vonden de plannen ook prima, en ze verzonnen steeds meer opdrachten die Steenroosje moest gaan doen.

Steenroosje was geveleid door de belangrijke taken die ze toebedeeld kreeg. Volop ging ze aan de slag met de nieuwe klussen. Dat ze steeds minder geld voor haar werk kreeg, daar was ze eerst niet zo mee

bezig. Het helpen van haar dorpingen, dat stond voorop! Dat bezuinigen hadden de lakeien de koning ingefluisterd: met het bespaarde geld konden zij het fraaie paleis nog veel mooier maken.

Toch kwam Steenroosje er al snel achter dat, wilde ze de nieuwe taken goed doen, er geld bij moest. Steenroosje had gelukkig nog wel een eigen spaarpotje. Dat had ze door jarenlang te sparen gevuld. Ze was er heel zuinig op, want ze wist dat ze geld achter de hand moest hebben, voor als er bijvoorbeeld onverwachts een enge ziekte onder de mensen zou uitbreken. Dan had ze het geld hard nodig om iedereen te blijven helpen. Toch haalde ze nu al haar eigen spaarpotje leeg omdat ze gewoon te weinig geld kreeg vanuit het paleis. En dat terwijl tegelijkertijd de koning overal riep dat het heel goed ging in het grote rijk en dat hij hele diepe zakken vol met geld had!

Steenroosje bleef hard aan het werk en haar schoonheid uitstralen. Op een dag was haar eigen spaarpot leeg. Nu moest ze lenen om alles te kunnen betalen. Ze kocht geen nieuwe kleren meer, droeg versleten schoenen en had nauwelijks nog geld om eten te kopen. En al helemaal niet om naar de kapper te gaan. Nee, het mooie roosje was aan het verwelken. De dorpingen begonnen met mopperen en kwamen in opstand. De wegen werden steeds minder goed onderhouden, speeltoestellen niet vervangen en de belasting hoger. Het mooie plan om alle verlichting in het dorp energiezuinig te maken ging ook al niet meer door. Steenroosje deed het allemaal veel pijn, maar het kon niet anders. Nu moest ze ook al bezuinigen op haar BOA's (behulpzame opruim assistenten), die haar zoveel werk uit handen namen.

Harder dan ooit werkte ze door. Net toen er een traantje over haar perzikzachte wang kroop, hoorde ze een warme stem die haar vertelde dat ze er niet alleen voor stond. De koning in hoogst eigen persoon! Hij had een grote zak met nieuwe plannen meegenomen, omdat hij ook wel zag dat het zo niet langer kon. Steenroosje was blij met die plannen die haar dorp hard nodig hadden.

De plannen waren moeilijk geschreven, met veel ingewikkelde woorden. Maar ze begreep het wel. Verheugd las ze flarden van zinnen zoals:

- "compensatie voor de toegenomen uitgaven in het sociaal domein, vooral bij de Jeugdhulp en de WMO",
- "toezegging dat het tijdelijke, extra geld voor de jeugdhulp na 2021 structureel geld wordt" en
- "het verdwijnen van de discutabele opschalingskorting".

Het waren precies die woorden waar ze zo lang op gehoopt had. Als in een ambtelijke betovering riep ze richting de koning haar eigen tovertaal uit. "O, koning, mijn dank is groot. Ik heb al zoveel bezuinigd, moeten herprioriteren en temporiseren. Zonder die bezuinigingen zou de OZB vorig jaar al zijn gestegen met ruim 30%. En nog moet ik steeds grotere tekorten melden, waar ik helemaal niet trots op ben. De rek is er echt uit!"¹²

De koning stelde haar gerust. Ze gingen er samen weer iets moois van maken. De koning beloofde goed naar haar te luisteren om te horen wat de dorpingen in deze moeilijke tijd het meeste nodig hadden. Steenroosje, gelukkig als nooit tevoren, hoorde het blijmoedig aan. Haar hart maakte een

¹ Met name de tegenvallers in het sociaal domein hebben er in Steenwijkerland toe geleid dat voor het eerst in 10 jaar een tekort in de jaarrekening is ontstaan. Het tekort over 2019 was ruim € 1 miljoen.

² In het voorjaar kwamen daar nieuwe financiële tegenvallers binnen het sociaal domein bovenop. Deze tegenvallers tellen op tot € 3,7 miljoen in 2024.

klein sprongetje. Zou het echt kloppen dit sprookje? En dat het eindigt met: 'ze leefden nog lang en gelukkig'?

Steenroosje hoopte het van harte.

Hoogachtend,

Burgemeester en wethouders van Steenwijkerland,

de secretaris,

de burgemeester,

Judith de Groot

Rob Bats